

Too old to rock'n'roll, too young to die

Modest Guinjoan / Josep Maria Llaurador

En el títol d'aquesta cançó de Jethro Tull, es resumeix la situació de molts treballadors d'una certa edat. Són els destinataris de les noves lleis que volen allargar l'edat de jubilació en diversos estats europeus i serien els objectius predilectes dels acomiadaments, si no fos perquè encara tenen un cost associat superior al dels empleats més joves, una salvaguarda que els futurs veterans ja no tindran amb la reforma laboral. En un llibre recent Peter Cappelli aborda la seva situació en les empreses del segle XXI. A la seva discriminació, més acusada que la racial i de gènere als Estats Units, s'afegeixen les dificultats que troben els seus caps, més joves que ells, per dirigir-los; estils impositius i amenaces no tenen sentit quan s'apliquen a gent que té més experiència, professional i vital. Per tant, resulten incòmodes per als caps.

Molts convenis de casa nostra encara contemplen l'antiguitat; simultàniament, algunes empreses ja retribueixen els seus empleats per les competències. L'experiència és una competència valuosa per a qualsevol organització, però no sempre va lligada amb l'antiguitat; aquesta només contempla el temps d'una estada, mentre que l'experiència inclou coneixements, habilitats i resultats. Algunes empreses han entès que els bons empleats més grans són portadors del solatge cultural de l'empresa, tenen menys rotació, absentisme i costos, i millors valoracions del rendiment. Fins i tot n'hi ha que han començat a incorporar-ne, encara que sigui amb horaris limitats, als seus equips. Tanmateix, tenen mala peça al teler en la lluita amb els joves per un nombre limitat de llocs de treball. Perquè hi càpiguen tots, només ens resta el camí del creixement.